

عربی، زبان، قرآن ۳

حل تمرین ۴ و ۵

در این قسمت به حل دو تمرین ۵ و ۴ می‌پردازیم.
تمرین ۴: که محاسبات ریاضی می‌باشد.

(۱) تِسْعَةُ زَائِدٌ أَرْبَعَةٌ يُسَاوِي ثَلَاثَةَ عَشَرَ: «نُهْ بَعْلَاوَهٗ چَهَار بَرَابِر سِيزْدَهٗ مِی‌شُود.» ← $۹ + ۴ = ۱۳$

(۲) سَبْعَةٌ فِي خَمْسَةٍ يُسَاوِي خَمْسَةَ وَ ثَلَاثِينَ: «هَفْت دَر پَنج بَرَابِر سِی وَ پَنج مِی‌شُود.» ←
 $۷ \times ۵ = ۳۵$

(۳) ثَمَانِيَةٌ وَ سِتْوَنَ نَاقِصٌ أَحَدَ عَشَرَ يُسَاوِي سَبْعَةَ وَ خَمْسِينَ: «شَصْت وَ هَشْت مَنهَائِ یَاَزْدَهٗ بَرَابِر پَنجَاه وَ هَفْت مِی‌شُود.» ← $۶۸ - ۱۱ = ۵۷$

(۴) وَاحِدٌ وَ عِشْرُونَ زَائِدٌ اثْنَيْنِ وَ سِتِّينِ يُسَاوِي ثَلَاثَةَ وَ ثَمَانِينَ: «بِیَسْت وَ یَک بَعْلَاوَهٗ شَصْت وَ دُو بَرَابِر هَشْتَاد وَ سَه مِی‌شُود.» ← $۲۱ + ۶۲ = ۸۳$

در تمرین ۵: نقش کلمات مشخص شده را عبارات مشخص می‌کنیم. چند جمله به عنوان نمونه:

(۱) إِنَّ اللَّهَ غَافِرٌ ذُنُوبِ التَّائِبِينَ: «هَمَانَا خَدَاوند آمِرزَنْدَه‌ی گَنَاهَانِ تَوْبَه‌کُنْدگانِ اسْت.»

«اللَّهِ: اسْم «إِنَّ» مَنْصُوبٌ بَه فَتْحَةٍ / غَافِرٌ: خَبَر «إِنَّ» مَرْفُوعٌ بَه ضَمِّهِ / ذُنُوبٌ: مَضافٌ إِلَیْهِ مَجْرُورٌ بَه كَسْرِهِ /

التَّائِبِينَ: مَضافٌ إِلَیْهِ مَجْرُورٌ بَه كَسْرِهِ.

(۳) الْحَيَاةُ مُسْتَمِرَّةٌ سِوَاءَ صَحِيحَتِ أُمِّ بَكِيَّتٍ: «زَنْدگانِی اِدَامَه دَارَد، چَه بَخَنْدِی چَه گَرِیَه کُنِ!»
الْحَيَاةُ: مَبْتَدَأٌ مَرْفُوعٌ بَه ضَمِّهِ / مُسْتَمِرَّةٌ: خَبَرٌ مَفْرُودٌ وَ مَرْفُوعٌ بَه ضَمِّهِ.

(۴) مَنْ لَمْ يُؤَدِّبْهُ الْوَالِدَانِ صَغِيرًا يُؤَدِّبْهُ الزَّمَنُ: «هَر کَس رَا دَر کُودکی پَدَر وَ مَادَر اَدب نَکُنْدند، رُوزگار اَدبش مِی‌کُنْد.»

الوالدان: فاعل مرفوع به «الف» / صغیراً: حال منصوب به فتحه / الزَّمنُ: فاعل مرفوع به ضمّه /

